

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Isabel González Gastro

Sagsøgt: Mutua Umivale, Prosegur España SL, Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Konklusion

- 1) Artikel 7 i Rådets direktiv 92/85/EØF af 19. oktober 1992 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere, som er gravide, som lige har født, eller som ammer, skal fortolkes således, at den finder anvendelse på en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor den berørte arbejdstager udfører skifteholdsarbejde, i forbindelse med hvilket hun kun udfører en del af sit arbejde som natarbejde.
- 2) Artikel 19, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (omarbejdning) skal fortolkes således, at den finder anvendelse på en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor en arbejdstager, som har fået afslag på en ansøgning om udstedelse af den lægeerklæring, hvori det attesteres, at hendes stilling indebærer en risiko i forbindelse med amningen, og følgelig på den økonomiske ydelse for risici under amningen, for en national retsinstans eller enhver anden kompetent instans i den pågældende medlemsstat anfægter vurderingen af de risici, som hendes stilling indebærer, når denne arbejdstager fremfører faktiske omstændigheder, der giver anledning til at formode, at denne vurdering ikke har omfattet en specifik undersøgelse, der tager hensyn til hendes individuelle situation, og således gør det muligt at formode, at der foreligger direkte forskelsbehandling på grundlag af køn som omhandlet i direktiv 2006/54, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

Det påhviler herefter sagsøgte at bevise, at den nævnte risikovurdering rent faktisk omfattede en sådan konkret undersøgelse, og at der følgelig ikke er sket tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling.

(¹) EUT C 121 af 18.4.2017.

**Domstolens dom (Anden Afdeling) af 20. september 2018 — OTP Bank Nyrt. og OTP Faktoring
Követeléskezelő Zrt mod Teréz Ilyés og Emil Kiss (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi
Ítéltábla — Ungarn)**

(Sag C-51/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — forbrugerbeskyttelse — urimelige kontraktvilkår — direktiv 93/13/EØF — anvendelsesområde — artikel 1, stk. 2 — love og bindende administrative bestemmelser — artikel 3, stk. 1 — begrebet »kontraktvilkår, der ikke har været genstand for individuel forhandling« — vilkår, der er indført i kontrakten efter indgåelsen heraf som følge af den nationale lovgivers indgriben — artikel 4, stk. 2 — vilkår, der er affattet klart og forståeligt — artikel 6, stk. 1 — den nationale retsinstans' ex officio undersøgelse af, om et vilkår er urimeligt — låneaftale optaget i udenlandsk valuta og indgået mellem en erhvervsdrivende og en forbruger)

(2018/C 408/12)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Ítéltábla

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: OTP Bank Nyrt. og OTP Faktoring Követeléskezelő Zrt

Sagsøgte: Teréz Ilyés og Emil Kiss

Konklusion

- 1) Begrebet »vilkår, der ikke har været genstand for individuel forhandling«, som fremgår af artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler, skal fortolkes således, at det omfatter bl.a. et kontraktvilkår, der er blevet ændret ved en bindende national lovbestemmelse, som er vedtaget efter indgåelsen af en aftale med en forbruger med henblik på at afhjælpe et ugyldigt vilkår, der er indeholdt i den nævnte aftale.
- 2) Artikel 1, stk. 2, i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at anvendelsesområdet for dette direktiv ikke omfatter vilkår, som afspejler bindende nationale lovbestemmelser, der er blevet indsat efter indgåelsen af en låneftale indgået med en forbruger, og som tilsigter at afhjælpe et ugyldigt vilkår deri, idet den pålægger en vekselkurs fastsat af nationalbanken. Et vilkår vedrørende kursrisikoen som det i hovedsagen omhandlede er dog ikke udelukket fra det nævnte anvendelsesområde i medfør af denne bestemmelse.
- 3) Artikel 4, stk. 2, i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at kravet om, at et kontraktvilkår skal være affattet klart og forståeligt, forpligter de finansielle institutioner til at give låntagerne tilstrækkelige oplysninger til, at disse kan træffe velunderbyggede og forsigtige beslutninger. Med hensyn hertil indebærer dette krav, at et vilkår vedrørende kursrisikoen skal kunne forstås af forbrugeren både rent formelt og i sproglig henseende, men ligeledes med hensyn til dets konkrete rækkevidde, således at en almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet gennemsnitsforbruger er i stand til ikke blot at forstå muligheden for depreciering i den nationale valuta i forhold til den udenlandske valuta, som lånet er optaget i, men også til at vurdere de potentielt alvorlige økonomiske følger, som et sådant aftalevilkår kan have for dennes økonomiske forpligtelser.
- 4) Artikel 4 i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at den fastsætter, at kontraktvilkårs klare og forståelige karakter skal vurderes ved at tage hensyn til alle omstændighederne i forbindelse med aftalens indgåelse på tidspunktet for dens indgåelse og til alle de andre vilkår i kontrakten, på trods af det forhold, at visse af disse vilkår er blevet erklæret eller formodes at være urimelige og derfor er blevet ophævet på et senere tidspunkt af den nationale lovgiver.
- 5) Artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at det tilkommer den nationale ret ex officio i stedet for forbrugeren i dennes egenskab af sagsøger at rejse spørgsmålet om den eventuelt urimelige karakter af et kontraktvilkår, når denne råder over de oplysninger vedrørende de retlige eller faktiske omstændigheder, som denne prøvelse kræver.

(¹) EUT C 144 af 8.5.2017.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 13. september 2018 — *Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato mod Wind Tre SpA, tidligere Wind Telecomunicazioni SpA (C-54/17) og Vodafone Italia SpA, tidligere Vodafone Omnitel NV (C-55/17)* (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Forenede sager C-54/17 og C-55/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — forbrugerbeskyttelse — direktiv 2005/29/EF — urimelig handelspraksis — artikel 3, stk. 4 — anvendelsesområde — artikel 5, 8 og 9 — aggressiv handelspraksis — bilag I, punkt 29 — former for handelspraksis, som under alle omstændigheder er aggressive — levering uden forudgående anmodning — direktiv 2002/21/EF — direktiv 2002/22/EF — telekommunikationstjenester — salg af SIM-kort (Subscriber Identity Module-kort, abonnentidentitetsmodul-kort) med visse forhåndsindstillede og forhåndsaktiverede tjenester — ingen forudgående underretning af forbrugerne)

(2018/C 408/13)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: *Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato*